

Gösta Sundqvist sanoitti alakuloisia pop-helmiä

Vasta 46-vuotiaana 16. elokuuta sydänkohtaukseen kuolleen Gösta Sundqvistin sanoitukset ovat rakkaita laajoille kansankerroksille. Hittiäisistä, kuten *Pohjois-Karjala* ja *Teuvo, maanteiden kuningas* lienevät kaikille tuttuja.

Sundqvistin kappaleissa elämä on aika rumaa ja raadollista touhua. Siitä revitään huumoria, koska se on ainoa selviytymiskeino. Leevi & The Leavingsin biiseissä ihminen on kaikkea muuta kuin ylevä olento.

Useat Sundqvistin lyriikat ovat kertomuksia tavallisen suomalaisen miehen ahdingosta tai nyrjähtäneitä tarinoita erikoisista tyypeistä, jotka ei oikein ole pysyneet tämän maailman kehityksen kelkassa. Laulujen miehet juovat keskikaljaa verkkarit jalassa, ehkä unelmoivat paremmasta tai sitten eivät – vaan tyytyvät nuhriseen eloonsa kuten *Tavallinen vakosametihousuinen mies*.

Jouluaattona kännissä -biisin nimi tavallaan tiivistää koko Göstan tarinoiden olemuksen. Muita vähemmän tunnettuja kappaleita ovat esimerkiksi *Etkö näe että tanssin sakset selässä*, *Tyttö jota ei koskaan suudeltu* ja *Esa Pakarisen näköinen nainen*.

Melankoliset, hienostuneen tyylietietoiset pop-melodiat täydentävät surullisia ihmis-kohtaloita.

Säveltäjänä Gösta Sundqvist hyödynsi hyvin tunteensa pop-musiikin historiaa. Leavingsin soundi pysyi aina samanlaisena, tismalleen tunnistettavana.

Myös lyriikoissa viijeltä alapäähuumori korostui erityisesti Sundqvistin radio-ohjelmissa. *Koe-eläinpuiston* fiktiivisten hahmojen keskusteluis-

Leavingsin sielu. Gösta Sundqvistin sanoitukset ovat painuneet fanien muistiin.

sa vilisi uskomattoman monta synonyymia seksille, sukupuolielimille ja kehon eritteille.

Vuosikaudet Radio Mafiasa jatkuneella *Koe-eläinpuistolla* on yhä erityisen innokas ihailijakunta. Internetissä on useita ohjelmalle omistettuja laajoja sivustoja.

Muita Sundqvistin samantyyppisiä ohjelmia olivat *Tietokoneenkorjauskurssi*, *Belgialaisia kirjauutuuksia* ja viimeiseksi jäänyt *Teinitalo*, joka kuului YleX:llä vielä viikkoa ennen tekijänsä kuolemaa.

Solistin ja lauluntekijän kuolema lopetti myös Leevi & The Leavingsin uran. Yhtye oli yksi Suomen suosituimmista, vaikka se ei koskaan tehnyt keikan keikkaa. Sundqvist puolestaan ei juurikaan antanut haastatteluja.

Sen sijaan Leevi & The Leavings teki 21 levyä, joista neljä on kokoelmia. Bändi julkaisi ensimmäisen singlensä *Mitä kuuluu Marja-Leena* neljännesvuosisata sitten, vuonna 1978. Kesäkuussa 2003 julkaistu *Hopeahääpäivä* jäi bändin viimeiseksi levyksi.

Poimimassa. Sanna Korkee nappaa laulujensa ainekset ympäröivästä arjesta: ihmisten sulista ja ympäristöstä.

Pelkureiden pomo varastaa kavereiltaan

Tamperealainen Sanna Korkee, 34, on viimeisin rocklyriikan Suomen mestari. Toukuuussa Seinäjoella käydyin kisan laitto alulle nytkin tuomaristoon kuulunut Heikki Salo jo vuonna 1991.

Voittoisa kappale oli kolme vuotta sitte sävelletty ja sanoitettu *Lokakuu*.

– Se kertoo siitä, että onneksi tulee syksy niin ei tarvitse rynnätä auringon perässä, vaan saa ihan rauhassa maastua kämpppänsä, Korkee kuvailee.

Teksti ja sävel syntyivät yhtä aikaa, niin kuin Korkeella aina. Melodia alkaa soita päässä sitä mukaa kuin sanoja syntyy.

Sanna Korkee osallistui lyriikkakisaa ensimmäisen kerran kymmenen vuotta sitten. Silloinen yhtye Sanna ja lapset pääsi varalle loppukilpailuun.

Sittenmin Sanna ja lapset teki kaksi lp:tä, eikä voinut enää osallistua levyttämättömille artisteille tarkoitettuun kilpaan.

Bändin taru päättyi vuoden 2000 keväällä, kun Sannan bisintekohaukset hälvenivät. Pian koitti kuitenkin taas inspiraation aika, ja Lapset vaihtuivat Pelkureiksi jo saman vuoden syksynä.

– Koska Pelkurit ei ole levyttänyt, ajattelin taas osallistua ja lähitin yhden parin vuoden takaisen demon. Enedes ollut muistanut kertoa kisasta bändin pojille, kun tuli kutsu loppukilpailuun, Korkee naurahattaa.

Voittohan siitä tuli. Palkinnoksi Suomen mestarit saivat keikan Provinssirocktiin ja studioaikaa.

Korkeen lisäksi bändiin

kuuluvat Risto Klemola (kitara), Lauri Hamu (basso) ja Jussi Willgren (rummut).

Murhapolttaja ei ole Sannan kaveri

Sannalla ja lapsilta Peikurit ovat kelpuuttaneet ohjelmistoonsa *Pyörätien* ja kesto-suosikiksi osoittautuneen *Pienen murhapolttajan*.

Pienestä murhapolttajasta nousi aikanaan pienimuotoinen kohu.

– Se ei päässyt Radio Mafian soittoistalle, koska silloin oli palomiesten lakko, ja pehättiin sen jotenkin pro-voisoivan.

Mafian aamuhjelmassa *Uimaranen ja Roiha* kappaletta kuitenkin soitettiin yleisö äänesti sen puolesta 19 kertaa. Vain Leevi & The Leavings saavuttanut ohjelmassa useamman soittoerran.

Murhapolttajasta onkin tullut Sanna Korkeen oma *Mootoritie on kuuma tai Lasten meluhetki*, jota yleisö vaatii joka ikisellä keikalla.

– Niin, tai sitten se on mun *Joutsenlaulu*, Korkee hekot-taa.

Pieni murhapolttaja poikkeaa siinä mielessä Korkeen muista lauhista, että se on täysin fiktiivinen tarina. Yleensä Korkeen kappaleet perustuvat ainakin jossain määrin joko omaan tai kavereiden elämään.

– Olen sanonut kavereille, että jos olette mun kanssa tekemisissä, varautukaa siihen, että mitä tahansa sanomaan voidaan käyttää biiseissä, Korkee kertoo.

– Jos omassa elämässä ei tapahdu mitään, varastan kavereilta.